

Το κυνήγι της αλεπούς

Τα παιδιά ρίχνουν κλήρο ποιο θα είναι η αλεπού. Η αλεπού πρέπει να είναι εφοδιασμένη με είκοσι πέντε χαρτονάκια αριθμημένα.

Ξεκινά και παίρνει ένα δρόμο. Περπατώντας κρύβει τα χαρτονάκια κάτω από μια πέτρα ή ανάμεσα στα χόρτα.

Μετά από λίγη ώρα, τα σκυλιά, δηλαδή οι υπόλοιποι παίκτες, ξεκινούν. Όταν κάποιος από τους σκύλους ανακαλύψει ένα χαρτονάκι από αυτά που έχει κρύψει η αλεπού, φωνάζει και τους άλλους παίκτες κοντά του. Κοιτάζουν τον αριθμό του χαρτονιού. Το παιδί που θα βρει το μεγαλύτερο αριθμό στη διάρκεια της ανίχνευσης, μπαίνει εκείνο αρχηγός του παιχνιδιού και το διευθύνει.

Την αλεπού δεν μπορούν να την πιάσουν, ακόμα κι αν την προλάβουν. Αυτό γίνεται, όταν οι παίκτες δεν έχουν βρει όλα τα χαρτονάκια. Όταν τελειώσουν τα χαρτονάκια της αλεπούς, τρέχουν τα σκυλιά να την πιάσουν κι όταν την πιάσουν, τελειώνει το παιχνίδι.

Το λιοντάρι

Το παιχνίδι αυτό παίζεται με πολλά παιδιά και το προτιμούν τα κορίτσια.

Σχηματίζονται δυο σειρές, που η μια έχει δύο κορίτσια και η άλλη 5 – 7.

Ένα από τη σειρά με τα δυο κορίτσια λέει στις άλλες:

– Πολλές πέρδικες που 'χεις εσύ κι εγώ καμιά δεν έχω.

Μια από τη σειρά με τα 5 κορίτσια απαντά:

– Αν έχω κι αν δεν έχω, σένα δε σου δίνω.

– (Το ένα): Θα στείλω το λιοντάρι μου να 'ρθει ν' αρπάξει μια

– (Το άλλο): Για στείλε το, για στείλε το

κλοτσιές που θε να φάει...

Τότε, βγαίνει από τη γραμμή των δύο κοριτσιών η μία και προσπαθεί τρέχοντας να σπάσει τα χέρια της σειράς των πέντε κοριτσιών και να πάρει ένα.

Αυτό επαναλαμβάνεται, ώσπου η ομάδα που έχει δυο κορίτσια να κατορθώσει να πάρει όλα της άλλης ομάδας.

Πέντε ποντικοί, δεκαοχτώ νυφίτσες

- Πέντε ποντικοί, δεκαοχτώ νυφίτσες
- γάμο κάνανε κοντή, νεραντζούλα φουντωτή
- Γάμο κάνανε, παντρεύαν τη χελώνα
- και της δίνανε κοντή νεραντζούλα φουντωτή
- Και της δίνανε ένα κλωνί σιτάρι
- και τ' αλέθανε κοντή νεραντζούλα φουντωτή
- Και τ' αλέθανε στου φύλλου το ποδάρι
- βάζει ο φύλλος μια φωνή, το ποδάρι μου πονεί
- Τρέξτε όλοι οι γειτόνοι, γιατί' ο φύλλος δε γλιτώνει
- Ένας ποντικός τον κυρ γιατρό φωνάζει
- έλα μέσα κυρ γιατρέ, κάθισε στον καναπέ
- για να πεις καφέ
- Να διατάξεις αλοιφή
- για του φύλλου την πληγή

(Τα παιδιά χωρίζονται σε δυο ομάδες αντικριστά. Η κάθε ομάδα δένεται με τα χέρια σταυρωτά και λέει από ένα στίχο. Η ομάδα που λέει το στίχο κάνει δυο – τρία βήματα μπροστά στο μισό στίχο και στον άλλο μισό γυρίζει στη θέση της).

4. Το ρολόι

Ηλικίες: 6+ Ανάπτυξη κινητικής ετοιμότητας και σκέψης. Τα παιδιά διαλέγουν έναν αρχηγό – ρολόι που θα απαντά όταν τον ρωτούν, τι ώρα είναι. Τα υπόλοιπα παιδιά στήνονται σε σειρά κατά μήκος έχοντας απέναντι τον αρχηγό. Κάθε παιδί με τη σειρά ρωτά: “Αρχηγέ – Αρχηγέ, τι ώρα είναι;”. Ο αρχηγός τους απαντά με βήματα: “Η ώρα είναι 4 βήματα πίσω, 3 βήματα μπροστά κ.ο.κ.”. Νικητής είναι αυτός που έχει μετρήσει σωστά τα βήματα και έχει φτάσει τον αρχηγό!

5. Οι φωλιές

Ηλικίες: 6+ Ανάπτυξη κινητικής ετοιμότητας και προσοχής. Μια παραλλαγή από τις μουσικές καρέκλες. Αντί για μουσική όμως τα παιδιά γίνονται φωλιές ανά τριάδες. Μέσα τους αυτές τις φωλιές έχουν μέσα τους ένα παιδί. Ένα παιδί είναι μόνο του χωρίς φωλιά.

Με το σύνθημα κάποιου που διευθύνει το παιχνίδι, τα παιδιά που έχουν σχηματίσει τις φωλιές σηκώνουν τα χέρια τους για να βγει το παιδί που είναι μέσα σε κάθε φωλιά και περιμένουν κάποιο άλλο να μπει. Μόλις μπει το παιδί η φωλιά κλείνει με τα χέρια των παιδιών. Κάποιο παιδί δεν θα βρει φωλιά, οπότε θα γίνει αυτό μέρος μιας φωλιάς αποδεσμεύοντας ένα άλλο για να γίνει πουλί που ψάχνει φωλιά.

10. Τσιγκολέτα – Τσιγκολελέτα

Ηλικίες: 7+ Ανάπτυξη ρυθμού και συντονισμού κίνησης. Τα κορίτσια σχηματίζουν ζευγάρια με μέτωπο μπροστά και δεμένα χέρια σταυρωτά. Αρχίζουν με πηδηχτές εναλλαγές στη φορά, πάνω στο ρυθμό του τραγουδιού.”

Ένα φράγκο η βιολέττα, τσιγκολέτα – τσιγκολελέτα” Στη φράση τσιγκολέτα – τσιγκολελέτα, αλλάζουν μέτωπο δυο φορές πηδώντας στο ίδιο μέρος. Επαναλαμβάνουμε μέχρι να κουραστούν τα ζευγάρια και να μείνει μόνο ένα!

Αγαλματάκια ακούνητα

Τα αγαλματάκια παίζονται από τρία παιδιά και πάνω. Ένα παιδί τα «φυλάει» και κλείνει τα μάτια με την πλάτη γυρισμένη στα άλλα παιδιά.

Κρατά κλειστά τα μάτια του και λέει τη φράση: «Αγαλματάκια ακούνητα, αγέλαστα, μέρα ή νύχτα;» Όσο λέει τη φράση και κρατά κλειστά τα μάτια τα άλλα παιδιά κινούνται. Φωνάζουν «νύχτα», όταν δεν είναι έτοιμα και «μέρα», όταν πάρουν μια συγκεκριμένη πόζα.

Τότε ανοίγει τα μάτια του το παιδί που τα φυλάει και όλοι πρέπει να μείνουν ακίνητοι. Αν κάποιο παιδί εκείνη τη στιγμή κινηθεί, τα φυλάει εκείνο.

